

دکتر جفری هادون، باستان‌شناسی کتاب مقدس جلسه ۶، عرصه جغرافیایی، بخش ۲

جفری هادون و تد هیلدبرانت ۲۰۲۴ ©

من دکتر جفری هادون هستم در تدریسش در مورد باستان‌شناسی کتاب مقدس. این جلسه ۶، عرصه جغرافیایی، بخش ۲ است.

بسیار خوب، منطقه جغرافیایی بعدی ما در سرزمین مقدس، دشت شارون نام دارد.

و این، دوباره، دشت ساحلی است که با مدیترانه هم‌مرز است. و شما فکر می‌کنید که این دشت بسیار بسیار حاصلخیز و برای کشاورزی فوق‌العاده است. اما اینجا یک مشکل وجود دارد.

کمی بعد در مورد آن بحث خواهیم کرد. اما این نمای خوبی از شارون از شمال به جنوب است. یکی از مسائل در دوران باستان و حتی امروز این واقعیت است که بندرهای طبیعی در امتداد ساحل شام وجود ندارد یا بسیار کم است.

آتلیت بندر کوچکی است. هیرودیس در واقع خودش آن را ساخته است. یافا بندر نسبتاً فقیری است.

اسرائیلی‌ها در اطراف اشدود کارهای زیادی انجام داده‌اند و یک بندر مدرن در آنجا ساخته‌اند، و دوباره از خاکریز استفاده کرده‌اند و یک اسکله و اسکله مصنوعی ساخته‌اند. دشت شارون در دوران باستان، مانند امروز، مجموعه‌ای از نهرها یا وادی‌های کوچک داشت که به مدیترانه می‌ریختند. با این حال، اینها توسط چیزی که رشته‌کوه کرکار نامیده می‌شود، مسدود می‌شدند.

و ما تا یک دقیقه دیگر تصویری از آن خواهیم دید. این اساساً یک موجود دریایی فسیل شده است که اینجا یک برآمدگی داشته و این برآمدگی اجازه نمی‌داد که این نهرها به مدیترانه بریزند. بنابراین، اینجا منطقه‌ای باتلاقی دارید.

و فقط شما، و باز هم در دوران باستان، کاربرد بسیار بسیار کمی داشت. و بنابراین جاده شما، شما، شما، شما، شما، شما، شما، بزرگراه ساحلی شما باید به سمت شرق اینجا می‌رفت. و ما این را تا یک دقیقه دیگر اینجا خواهیم دید.

این قلعه آتلیت، قلعه‌ای مربوط به دوران صلیبی و اسلامی در ساحل آنجاست. دور شهری باستانی و یک شهر بسیار مهم فنیقی در زمان سلیمان است که طی سال‌های متمادی به طور گسترده کاوش شده است. فکر می‌کنم این کاوش‌ها از سال ۱۹۸۰ آغاز شده و تا همین اواخر ادامه داشته است. در جنوب‌تر، قیصریه دریایی معروف را داریم.

و این هم توسط هیروود از یک آبادی کوچک‌تر به نام برج استراتوس ساخته شد. و هیروود، البته، همه چیز را به طرز عجیب و غریب و بزرگی انجام داد. و او، منظورم با پیشرفته‌ترین تکنولوژی آن زمان است، در واقع یک بندر مصنوعی داخلی و خارجی ساخت و از سیمانی که توسط رومی‌ها ساخته شده بود برای سفت شدن در زیر آب استفاده کرد.

و همه این کارها با دست انجام می‌شد. این مرحله اولیه، مرحله اولیه این سکونتگاه است. در واقع از جزر و مد برای شستن فاضلاب استفاده شده است.

فاضلاب به داخل این سردابه‌ها ریخته می‌شد. اینجا نمی‌توانید آنها را ببینید. و جزر و مد می‌آمد و فاضلاب را از سردابه‌ها می‌شست و بیرون می‌ریخت.

بنابراین، برای آن زمان از فناوری‌های پیشرفته و تکنیک‌های زیادی برای ساخت شهر استفاده شده بود، که یکی از آنها سیستم آبرسانی بود. در اطراف این مکان هیچ سیستم آبرسانی وجود ندارد.

بنابراین، هیروود یک قنات طولانی از دامنه کوه کرمل ساخت تا آب چشمه را تا قیصریه برساند. این قیصریه امروزی است. هیروود یک کاخ داشت، و فکر می‌کنم تصویر دیگری از آن را خواهیم دید.

این یکی از استخرهایی است که او در مجاورت کاخ خود ساخته است. و می‌توانید تئاتر را در آنجا و به شکلی که امروزه به نظر می‌رسد، ببینید. این کاخ هیروود در دوران باستان است.

تئاتر آنجاست. او هم استخرهای آب شور و هم آب شیرین با ماهی داشت و البته قناتی از کوه کرمل. نبوغ باورنکردنی هیروود و مهندسان رومی‌اش.

این بخشی از آن پشته‌های کرکار است. دوباره، حیات دریایی فسیل شده، و در واقع می‌توانید این را مانند سنگ استخراج کنید. و آن بلوک، به استثنای چند مورد، مانع از رسیدن آب‌های زیرزمینی و نهرها به مدیترانه شد و باتلاقی‌هایی ایجاد کرد.

و البته، این مشکل در دوران مدرن کمتر شده است. قبلاً صحبت کردیم که یکی از اولین کاوش‌های اسرائیلی‌ها در مکانی به نام تل قصیل بوده است، که در واقع یک مکان فلسطینی بسیار نزدیک به تل آویو است. می‌توانید آسمان‌خراش‌ها را در دوردست آنجا ببینید.

و این بخشی از پناهگاه فلسطینیان است که وقتی به فرهنگ فلسطینیان رسیدیم، کمی بیشتر در مورد آن صحبت خواهیم کرد. این یک مکان بسیار مهم است. مکان‌های فلسطینیان معمولاً بر روی مکان‌های اولیه کنعانی‌ها ساخته می‌شدند که آنها نیز به عنوان بخشی از تهاجم مردمان دریایی، آنها را نابود کردند.

و تل قصیل یک مکان بکر بود. آنها آن را ساختند و هیچ چیز زیر آن نبود. بنابراین، به همین دلیل مکانی مهم است.

حالا، یک رودخانه بزرگ به مدیترانه می‌ریزد. اسمش رودخانه یارکون است، و رودخانه خیلی کوتاهی است.

و اساساً فقط چند مایل بالاتر از رودخانه، از مکانی به نام افیق یا رأس العین، سر چشمه، شروع می‌شود. و این همان افیق کتاب مقدس است که یک شهر کنعانی مصری و مرکز اداری بود. و سپس در زمان عهد جدید، آنتیپاتریس.

این یک قلعه عثمانی است که بر روی بخشی از بقایای آن ساخته شده است. و بخشی از یک جاده رومی در اینجا وجود دارد که می‌توانید در آن قدم بزنید، جایی که پولس رسول هنگام سفر از اورشلیم به قیصریه ماریتیمما برای حضور در برابر قاضی یا فرماندار و پادشاه، قدم زد. تل آویو، دوباره، شهری مدرن در جنوب تل آویو است.

این شهر بر روی تپه‌های شنی ساخته شده است. هیچ بقایای باستانی قابل‌ذکری در آنجا وجود ندارد. با این حال، یافا، که اکنون در جنوب، حومه تل آویو است، شهری بسیار باستانی است، ما اینجا در امتداد مدیترانه به سمت شمال نگاه می‌کنیم.

این شهر یک پایگاه و بندر دریایی بسیار مهم برای سلیمان در مصر بود. تمام درختان سرو لبنان در امتداد ساحل مدیترانه شناور می‌شدند و سپس از یافا به اورشلیم آورده می‌شدند تا کاخ سرو لبنان، معبد و غیره را بسازند. اخیراً کارهای زیادی در یافا توسط دانشگاه کالیفرنیا در لس‌آنجلس، دانشگاه کالیفرنیا در لس‌آنجلس، آرون بورک و تیمش انجام شده است.

آنها نه تنها کاوش‌های قدیمی انجام شده در دهه‌های ۱۹۵۰، ۱۹۶۰ و حتی ۱۹۷۰ را منتشر می‌کنند، بلکه کاوش‌های خودشان را نیز انجام می‌دهند و در انتشار آنها کار بسیار خوبی انجام می‌دهند. این مکان یک پایگاه مهم مصری در اواخر عصر برنز در دوران پادشاهی جدید بود. بورک و تیمش یک بندر داخلی کشف کردند که اکنون خشک شده و به کشتی‌ها اجازه محافظت از خود را می‌داد.

باز هم، اینجا این اسکله، موج‌شکن، اسکله‌ای که از کشتی‌ها در برابر ورود از اقیانوس محافظت می‌کند، وجود دارد، اما هرگز واقعاً کار خوبی انجام نداده است. گزارش‌های زیادی از زائران یا گردشگرانی وجود دارد که در دوره عثمانی و اوایل دوره قیومیت به سرزمین مقدس می‌آمدند، در مسیر کشتی لنگر می‌انداختند و قایق‌هایی از بندر یافا خارج می‌شدند. و این یک سفر بسیار پرخطر به بندر محافظت‌شده و پیاده شدن در آنجا در بندر یافا بود.

اما باز هم، یک مکان بسیار بسیار مهم در دوران باستان برای آن دوره‌های اولیه. ما از دشت ساحلی به سمت شرق حرکت می‌کنیم و اینجا در شمال یهودا هستیم، بنابراین چیزی شبیه به یک منطقه کوهپایه‌ای نداریم. این فقط یک نوع نزول تدریجی یا صعود به سمت تپه‌ها است.

این منطقه تا سال ۱۹۶۷، زمانی که تحت کنترل اردن بود، همچنان پابرجا بود. اسرائیلی‌ها این منطقه را در جنگ شش روزه تصرف کردند و بنابراین شروع به بررسی‌ها و کاوش‌هایی در این منطقه کردند که در واقع قلب سرزمین اسرائیل باستان است. و در اینجا چند منظره خوب وجود دارد.

این نمایی از توپوگرافی معمول در منطقه تپه‌ای افرایم و منسی است. و تا به امروز می‌توانید شواهدی از تراس‌ها یا چینه‌بندی‌ها را ببینید. و احتمالاً تا حدودی تا دوره عثمانی یا اوایل دوره قیومیت، قرن بیستم، از آنها استفاده می‌شده است، و همچنین یک برج دیده‌بانی، که باز هم تصویر بسیار خوبی از چگونگی مراقبت کشاورزان از چینه‌بندی‌هایشان، که می‌توانست زیتون یا انگور باشد، ارائه می‌دهد.

و بعد، در کف وادی، غلات می‌رویانند. معمولاً، معمولاً اینطور بود. و باز هم، مواد اینجا، همانطور که چند اسلاید پیش، یک مرور کلی زمین‌شناسی، داشتیم، سنگ آهک سنومانین خواهد بود.

و این خاک، رنگی مایل به قرمز داشت و خاکی که در آن فرو می‌ریخت، آن سنگ بستر به خاک تبدیل می‌شد. می‌گفتند، خاکی بسیار غنی و آهن‌دار که برای این نوع کشاورزی ایده‌آل بود terra rossa به آن خاک افرادی که در این منطقه کاوش و بررسی انجام دادند، آدام زرتال، که منطقه مناسبه را کاوش کرد، و اسرائیل فینکلشتاین، که افرایم و بخشی از بنیامین را کاوش کرد، و آوی فاوست، که به‌طور گسترده در مورد آن نوشت، نیز در آنجا کار کرده‌اند.

بنابراین، درک ظهور اسرائیل به عنوان یک موجودیت در سرزمین مقدس، در سرزمین کنعان، در دوره آهن اول، کار بسیار مهمی است. خب، دره دوتان به نوعی پایان مسیر پدران مقدس است، مسیری که از بئرشبع به سمت شمال-جنوب و از دامنه تپه‌ها بالا می‌رود و در دره دوتان به پایان می‌رسد. دوتان یک شهر بزرگ، یک شهر کتاب مقدسی بود.

البته، در سفر پیدایش، باب ۳۷، یوسف به دیدار برادرانش در دره دوتان می‌رود. اینجا جایی است که یوسف به تاجران مدیانی فروخته و به مصر برده می‌شود. و متأسفانه، این فقط یک پاورقی مدرن است، در طول جنگ جهانی دوم، در روزهای تاریک اوایل سال ۱۹۴۲، زمانی که سپاه آفریقا، ارتش آلمان، در حال پیشروی علیه نیروهای دفاعی بریتانیا در غرب مصر بود، ترس‌هایی وجود داشت، و به حق، از پیشروی آلمان از طریق مصر و ورود به فلسطین.

یک رهبر مسلمان به نام حاج امین الحسینی بود که با آدولف هیتلر ملاقات کرد و آنها از قبل برنامه ریزی کرده بودند که اردوگاه‌های مرگ در دره دوتان بسازند تا تمام جمعیت یهودی فلسطین را نابود و بکشند و قتل عام کنند. و خوشبختانه این اتفاق هرگز نیفتاد. اما دره دوتان امروز منطقه زیبایی است.

بیشتر آن در کرانه باختری رود اردن قرار دارد. همچنین می‌توانید بقایای دوتان کتاب مقدس را ببینید که در دهه ۱۹۵۰ توسط کالج ویتون کاوش و منتشر شد و تا به امروز نیز در حال انتشار است. منظره‌ای عالی دیگر از یک دوره معمول بنی اسرائیل، دوره عهد عتیق، در سکونتگاه‌های تپه‌ای.

اینجا بالای تپه، این روستای مدرن عربی را دارید. آنجا جایی بوده که مزارع یا روستاهای کوچک اسرائیلی قرار داشته‌اند. در امتداد دره، در کف وادی، تراس‌هایی وجود دارد که در آنجا کشاورزی غلات انجام می‌شود.

و این یک صحنه معمولی از اسرائیل کتاب مقدس است، اینکه چگونه به نظر می‌رسیده است. سامره باستان، سبستیا، دوباره شهری مشهور است که در تپه‌های منسی ساخته شده است. این شهر توسط عمری، پادشاه اسرائیل، انتخاب شده بود.

او زمین را از شمر خرید، که اغلب به عنوان ملک در نظر گرفته می‌شد، اما پیش از عمری، در سامره یک سکونتگاه واقعی وجود داشت. او شهری ساخت. و البته، یربعام دوم، در اواخر سلسله بیهو، آن را نیز گسترش داد.

و شهری افسانه‌ای بود، بسیار خوب محافظت می‌شد، بسیار خوب ساخته شده بود. و بخشی از این، باز هم بقایای بعدی سکونتگاه یونانی-رومی است. این یک برج هلنیستی در اینجا است.

اما برخی از این بقایای اینجا مربوط به قوم اسرائیل است. همانطور که به جورج رایزنر اشاره کردیم، در دهه ۱۹۳۰ نیز حفاری شده است. و چند حفاری کوچک نیز بعداً انجام شده است.

این نقشه مکانی سامره است، آنطور که امروز به نظر می‌رسد. و سپس شهر معروف شکیم را داریم. و دوباره دو کوه معروف نفرین‌ها و برکت‌ها، کوه جریم و کوه عیبال، آنطور که امروز به نظر می‌رسند.

کمی بعدتر این موضوع را باز خواهیم کرد. این آدام زرتال است. و در دهه ۱۹۸۰، او با ادعای یافتن قربانگاه یوشع که یوشع در کوه عیبال ساخته بود، خبرساز شد.

و هنوز مشخص نیست که آیا آن یک محراب بوده یا یک برج دیده‌بانی، چیزی شبیه به یک برج مربع شکل. اما به من گفته شده که زرتال سربازان اسرائیلی را به محل می‌آورد و توضیح می‌داد. و اسرائیلی‌هایی که اکثراً لادری هستند، سربازان اغلب با دیدن این بقایا و دیدن شواهد، و شنیدن شواهدی که زرتال برایشان توضیح می‌داد، ایمان خود را به خدا تجدید می‌کردند.

زرتال از کهنه سربازان جنگ یوم کیپور بود و به شدت مجروح شده بود. فکر می‌کنم در تانک خدمت می‌کرد و بقیه عمرش را با عصا راه می‌رفت. متأسفانه چند سال پیش درگذشت.

اینجا شکیم باستانی است. دوباره، نیاپولیس عهد جدید. و می‌توانید برخی از دیوارها را اینجا ببینید.

معبد میگدال، معبدی عظیم که در عصر برنز میانی، اواخر عصر برنز کاوش شد. و باز هم، صحنه روایت‌های مختلف کتاب مقدس در کتاب داوران و پیش از آن. و اغلب به عنوان ملکه بی‌تاج و تخت سرزمین‌های کوهستانی نامیده می‌شود زیرا اولین پایتخت اسرائیل پس از جدایی اسرائیل و یهودا، پس از مرگ سلیمان، بود.

اما سپس درخشش خود را از دست داد و پایتخت ابتدا به تیرزه و سپس سرانجام به سامره منتقل شد. دوباره، دروازه عصر برنز اینجا. و مصیبه در نزدیکی معبد برج که کشف شده است.

و باز هم، این برای ما در دانشگاه اندروز است. این اولین مکانی بود که استاد بنیانگذار ما به عنوان داوطلب در سال ۱۹۶۲ در آن کاوش کرد. اینجا دومین پایتخت اسرائیل، تیرزه، در وادی فاریا است.

باز هم، از بعضی جهات مکان بهتری بود، اما فقط برای مدت نسبتاً کوتاهی به عنوان پایتخت اسرائیل خدمت کرد. حفاری‌ها در حال حاضر در شیلوه در حال انجام است. و حفاری‌ها در آنجا، به گمان من، طی سال‌ها توسط یک هیئت اعزامی هلندی و سپس یک هیئت اعزامی اسرائیلی و اکنون یک هیئت اعزامی آمریکایی برای یافتن محل خیمه مقدس انجام شده است.

و حفاری‌های اخیر در آنجا ادعا می‌کنند که کاوشگران ادعا می‌کنند جایی را که قرار بوده خیمه مقدس در آن قرار داشته باشد، پیدا کرده‌اند. بسیار خوب، حالا به ساحل برمی‌گردیم. در جنوب دشت شارون، دشت فلسطین قرار دارد.

و همانطور که می‌توانید تصور کنید، اینجا سرزمین فلسطینیان است. اینجا خارج از تل‌آویو است. آنجا یک برج باستانی وجود دارد.

و این هم یک نمای ماهواره‌ای عالی از خط ساحلی اسرائیل که به سمت جنوب و به سمت سینا است. و می‌توانید ببینید که مناطقی تیره‌تر مناطقی هستند که کشت یا آب کافی وجود دارد، در حالی که مناطق روشن‌تر خشک و بایرتر هستند. این منطقه‌ای است که ما اینجا به آن نگاه می‌کنیم.

خب، دشت ساحلی. اینجا نقل‌قولی از آموس اوز دارم. اسرائیل، دشت ساحلی که از هر ده یهودی اسرائیلی هشت نفر در آن زندگی می‌کنند، بسیار دور از سرزمین‌های اشغالی، از اورشلیم آتشین و از درگیری‌های مذهبی-ملی، برای جهان خارج ناشناخته است، تقریباً برای خودش هم ناشناخته است.

یکی از پنج شهر بزرگ فلسطینیان، شهر اکرون بود که با تل‌مقنه یکی دانسته شده است. و در دهه ۱۹۹۰ آنها یک مجموعه کاخ معبد عظیم را در اینجا کشف کردند، از جمله یک کتیبه یادبود و یافته‌های باورنکردنی. در تل‌مقنه، اکرون کتاب مقدس. ما قبلاً تصاویری از گات دیده‌ایم.

این آرون مایر، استاد دانشگاه بار-ایلان، با یک محراب چهار شاخ است که دو تا از آنها گم شده، اما در اصل چهار تا داشته است. این محل تل‌اس-صفی، گات کتاب مقدس، در دهه ۱۹۴۰، قبل از کاوش است. نقشه اینجا دوباره مکان‌های فلسطینی اشکلون، اشدود، غزه، مقنه و گات را نشان می‌دهد.

اینها پنج مرکز اصلی فلسطینی‌ها هستند. باز هم، آنها مانند پلیس یونان، خودگردان نبودند، بلکه به صورت آزاد کنفدراسیون بودند و دوباره آن منطقه را در طول دوره آهن اول و اوایل آهن دوم کنترل کردند. این مکان پتری در تل‌الحسی است و در ابتدا او فکر می‌کرد که آنجا لایخیش است.

این کاملاً اشتباه است. محققان اکنون معتقدند که این مکان متعلق به میگدال گاد است. و این یافته حاصل کاوش‌های مدرنی است که در دهه ۱۹۷۰ انجام شده است، نه کاوش‌های پتری.

تصاویری از اشدود در طول کاوش‌ها. امروزه، این شهر فقط یک تپه پوشیده از گیاه است؛ چیز زیادی برای دیدن در آنجا وجود ندارد. اما کاوش‌های اخیر در پای تپه تل، یک مرکز اداری آشوری را کشف کرده است که قدمت آن به قرن هشتم و هفتم پیش از میلاد مسیح برمی‌گردد و امکانات بسیار جالبی را در مورد تاریخ کتاب مقدس ایجاد کرده است که بعداً در مورد آنها صحبت خواهیم کرد.

دانشگاه هاروارد اشکلون، یکی دیگر از شهرهایی که درست در ساحل دریا قرار دارد، را کاوش کرد. اشدود کمی در داخل خشکی قرار دارد. و اشکلون، همانطور که می‌توانید تصور کنید، بودجه بسیار خوبی دارد.

دروازه برنزی زیبای میانی. می‌توانید همانطور که مردم حدود ۳۵۰۰ سال پیش وارد شهر می‌شدند، وارد آن شوید. و بیرون این دروازه یک ظرف سفالی کوچک یا یک خانه سفالی با یک گوساله نقره‌ای در داخل آن پیدا شد که به نوعی یک یافته بسیار مشهور بود.

غزه، آخرین شهر در امتداد ساحل، که باز هم شهری فلسطینی است، به دلیل شرایط سیاسی مدرن به خوبی کاوش نشده است. و کاوش‌هایی در آنجا انجام شده است. فرانسوی‌ها و همچنین تشکیلات خودگردان فلسطین در آنجا کارهایی انجام داده‌اند، اما تاکنون نتایج آن به خوبی منتشر نشده است.

ما از دشت ساحلی یا دشت فلسطین به جایی که بیابان یهودا نامیده می‌شود، می‌پریم. و بیابان، باز هم، باید معنی آن را روشن کنیم. در زبان عبری، میدبار است که به معنی استپ یا سرزمین ناهموار، سرزمین خشک و ناهموار است.

بیابان نیست. اغلب به آن صحرای یهودیه می‌گویند. و من هم همین اسم را رویش گذاشته‌ام و احتمالاً هنوز هم خواهم گذاشت.

اما بیشتر شبیه یک سرزمین استپی ناهموار است. و منطقه‌ای واقعاً نسبتاً کوچک است، حدود ۲۴ کیلومتر عرض و حدود ۵۰ کیلومتر طول. اما منطقه‌ای بسیار مهم در تاریخ کتاب مقدس است، زیرا اتفاقات زیادی در آنجا رخ داده است.

و به این دلیل که شواهد یا بقایایی که در آنجا سپرده شده بودند، کم و بیش باقی مانده‌اند. اینجا جایی است که ما طومارهای دریای مرده، تمام غارهای یهودیه با یافته‌هایی از دوره‌های مختلف را به دست آوردیم. همه اینها اینجا در بیابان یهودا اتفاق افتاده است.

این قسمتی از زمین، در شرق اورشلیم است که به نوعی به شما ایده‌ای از شکل آن می‌دهد. می‌توانید مناطق کوهستانی را اینجا ببینید، و سپس این زمین استپی، زمین استپی ناهموار که به طور چشمگیری از ۲۵۰۰ فوت تا ۱۴۰۰ فوت زیر سطح دریا پایین می‌رود. افت شدید ارتفاع تنها در چند مایل

این از سمت شرق کوه زیتون دیده می‌شود. اینجا می‌توانید کمی سبزی ببینید، احتمالاً یک شهرک اسرائیلی در صحرای یهودیه و دره اردن، که در مه غلیظ آنجا قرار دارد. این هم یک سالن تئاتر در دانشگاه عبری در کوه اسکوپوس است که از شرق به آن سمت نگاه می‌کند.

وقتی از آن خط آبخیز عبور می‌کنید، تقریباً یک تغییر بسیار چشمگیر است، زیرا آنجا سایه باران وجود دارد. باران خواهد بارید، ابرها روی تپه‌ها خواهند بارید و سپس از روی شکاف بالا خواهند رفت و هر چه باقی بماند، روی ارتفاعات ماوراء اردن خواهد بارید. و در نهایت، به دریای مرده می‌رسیم.

اونجا به تصویر خیلی دراماتیک هست ۳۳٪ نمک. اینا چند تا عکس از کنار ساحل هستن.

به سرعت در حال کوچک شدن است. یک بحران زیست‌محیطی وجود دارد که آنها سعی در حل آن دارند. و چند واقعیت در این مورد وجود دارد: ۸.۶ برابر شورتر از اقیانوس.

فواید سلامتی زیادی دارد و بسیاری از چشمه‌های آب معدنی از گل و لای دریای مرده ساخته شده‌اند که خواص دارویی زیادی دارند. طول آن حدود ۴۲ مایل و عرض آن ۱۱ مایل است. و احتمالاً این مقدار کم و بیش در دوران باستان وجود داشته است.

شوری و ۱۲۰۰ فوت عمق دارد. بنابراین، این یک توده آبی بسیار عمیق است، حوضه بالایی یا ۳۳.۷٪ مشرف به دریای مرده صحبت کردیم En-Gedi حوضه شمالی. ما در مورد معبد

بنابراین، از آن و یافته‌های مس‌سنگی بار-آدون می‌گذریم. این هم یک تصویر دراماتیک دیگر، که از فراز زیز به عین-گدی نگاه می‌کند. و باز هم در دوران باستان، استحکاماتی، چه اسرائیلی و چه رومی، در اینجا وجود داشته است، زیرا این یکی از دروازه‌های ورود به منطقه کوهستانی است.

و در دوم تواریخ، باب ۲۰، حمله‌ای از سوی عمونیان، موآبیان و مردان کوه سعیر علیه یهوشافاط را شاهد هستیم. و آنها از این سریالایی بالا می‌آیند و البته به یهودا حمله می‌کنند و در نهایت خود را می‌کشند. و باز هم در کنار عین جدی، نهل داوود قرار دارد که چشمه ای دارد.

و این مکان بسیار معروف یا محبوبی برای پیاده‌روی و پیک‌نیک برای اسرائیلی‌ها و گردشگران است. و اینجا دوباره جایی بود که داوود و افرادی از شائول پنهان می‌شدند، زیرا غارهای زیادی در این منطقه وجود دارد. مکان دیگری در صحرای یهودیه، دره بقیا، دره عخور است.

و اینجا در شرق اورشلیم است، اینجا نوعی دشت وجود دارد، و امروز دوباره برای دوچرخه‌سواری کوهستان محبوب شده است. اما در دوران باستان، این به عنوان نوعی مزرعه شبه‌نظامی مورد استفاده قرار می‌گرفت که در قرن نهم و به ویژه در قرن هشتم در اینجا تأسیس شدند. و ما کمی بیشتر در مورد آنها در اسلایدهای مختلف، سری اسلایدهای مختلف صحبت خواهیم کرد.

در کتاب یوشع، فصل ۱۵، شما با قلمروهای قبیله‌ای یا مناطق مختلف، باید بگویم، یهودا، قبیله یهودا مواجه هستید. و منطقه یازدهم، بیابان یهودیه است. و با کمال تعجب، پنج شهر، یا ببخشید، شش شهر ذکر شده، در یوشع ۱۵ به همین ترتیب نامگذاری شده‌اند.

و یکی از وظایف باستان‌شناسان و جغرافی‌دانان کتاب مقدس، شناسایی آن شهرها است. و باز هم، پساح بارادون، که گنجینه‌ی مس‌سنگی را در آن غار پیدا کرد، کارهای نقشه‌برداری زیادی انجام داد و برخی از آن پنج شهر را شناسایی کرد. یکی از آنها خیریت قمران بود، که همان جایی است که دوباره، سکونتگاهی که طومارهای دریای مرده در آن پیدا شدند، در واقع ۱۲ غار که اکنون در همان نزدیکی هستند.

اما شهرهای دیگری هم وجود دارند. و عین-گدی یکی از شهرهایی بود که کشف شد. اما شهری هم به نام عیر - حا-میلخ در زبان عبری وجود داشت که به معنی شهر نمک است.

او چیزی را کشف کرد که اساساً مجموعه‌ای از انبارها و یک اسکله یا بارانداز بود که به دریای مرده منتهی می‌شد و در واقع نمک را از دریای مرده استخراج و آن را برای ارسال به کل یهودا فرآوری می‌کرد. و بنابراین شهر نمک به معنای واقعی کلمه، یک شهر نمک واقعی بود. نکته جالب توجه در اینجا این است

توصیفش خیلی خیلی سراسرسته. ساکاکا، نیبشام و مدیم شهرهای دیگه هستن. بیت عروه، احتمالاً در شمال اینجا.

ما به سادگی نمی‌دانیم. محققان مختلف، هویت‌های متفاوتی برای این مکان‌ها ارائه داده‌اند که یکی از آنها احتمالاً خیریت قمران است. این می‌تواند ساکاکا باشد.

اما تلاش برای فهمیدنش جالب است، تلاش برای فهمیدن فهرست یوشع تا شواهد باستان‌شناسی در این منطقه. حالا از اورشلیم تا اریحا، البته، جاده‌ای وجود دارد که در کتاب لوقا بسیار مشهور است. و باز هم تمثیل سامری نیکوکار.

و مهمانخانه سامری نیکوکار بازسازی شده است. این تنها چشمه بین اریحا و اورشلیم است. و آن باید جایی باشد که سامری مرد زخمی را تحت مراقبت مهمانخانه‌دار گذاشته است.

بنابراین، این دوباره یک مکان توریستی محبوب است. این تصویری از آن در قرن نوزدهم، اوایل قرن بیستم، و سپس بعداً و قبل از مرمت کامل آن، همانطور که امروز می‌بینید، است. هیروودیس قلعه‌هایی ساخت

هیروود کبیر قلعه‌هایی در صحرای یهودا ساخت. و یکی از آنها هیرکانیا است. باز هم، نام حشمونایی را در آنجا تشخیص می‌دهید.

این بنا در دوران حشمونیان ساخته شد و سپس هیروودیس آن را گسترش داد و دوباره اشغال کرد، همچنین کیپروس همینجا و جاهای دیگر نیز. و ما قمران را اینجا می‌بینیم. ما مجموعه‌ای در مورد طومارهای دریای مرده خواهیم داشت، اما یک مکان بسیار مهم برای درک فرقه یهودی که طومارهای دریای مرده را برای ما جمع‌آوری و نگهداری کردند.

آنها در عین-گدی به اکتشافات چشمگیری دست یافتند. در یک کنیسه، طومارهای سوخته‌ای را یافتند که با استفاده از روش‌های پیشرفته رمزگشایی شده بودند. آنها دریافتند که این بخشی از کتاب لاویان است.

و باز هم، تصویری از عین-گدی در متن آن. عهد عتیق درباره برخی از قلعه‌های مشرف به عین-گدی از دوره‌های مختلف می‌گوید. احتمالاً یکی از مشهورترین مکان‌های باستان‌شناسی در اسرائیل، باز هم در صحرای یهودیه در جنوب، در جنوب عین-گدی است، اگرچه در داخل عین-گدی قلعه ماسادا یا ماتسودا، به معنای دژ مستحکم، بر فراز کوه قرار دارد.

و این دوباره نوعی فلات صخره‌ای به شکل کشتی جنگی، قله کوه بود که هیروود، حشمونائیان قبل از او، و احتمالاً حتی در زمان داوود، سفال‌های عصر آهن در آنجا یافت شد که به عنوان پناهگاه استفاده می‌شد. هیروود آن را مستحکم کرد، دیواری در اطراف محیط ساخت، و دو کاخ، یک کاخ سه طبقه، و سپس یک کاخ غربی در اینجا. او فضای انبار و انبارهای زیادی داشت، و این را به عنوان پناهگاهی در نظر گرفته بود در صورتی که سیاست خیلی داغ می‌شد و مجبور به فرار از اورشلیم می‌شد.

اما در سال ۶۶ میلادی، شورشیان یهودی، متعصبان، در واقع ماسادا را از پادگان آنجا تصرف کردند. و آنها تا سال ۷۳ میلادی مقاومت کردند تا اینکه توسط لژیون دهم به فرماندهی فلاویوس سیلوا محاصره و مورد حمله قرار گرفتند. در اینجا برخی از انبارهای بالای ماسادا، برخی مرمت نشده و برخی مرمت شده، آمده است و می‌توانید دریای مرده را در دوردست آنجا ببینید.

خب، این یک نمای هوایی خوب از محل است. و یکی از ۱۰ سفالینه یافت شده که نام بن-یایر، فرمانده قلعه، روی آن حک شده است، و توسط کاوشگر ییگال یادین پیدا شده است. خب، بخش زیادی از صحرای یهودیه در دوره بیزانس، دوره مسیحیت، بین حدود ۳۳۰ تا ۶۵۰ میلادی، بسیار بسیار فعال بوده است.

این یکی از صومعه‌های بسیاری است که درست روی صخره‌ها، روی صخره، به نام کوه وسوسه ساخته شده‌اند، مشرف به اریحا و یادبود وسوسه عیسی در ۴۰ روز در بیابان. این مارس سابا است، قدیمی‌ترین صومعه‌ای که به طور مداوم مورد استفاده قرار گرفته، تقریباً در صحرای یهودیه، در واقع در جهان، که دوباره درست روی صخره ساخته شده است، و از دوره بیزانس تاکنون، و این است، در کتابخانه آن نسخه‌های خطی بسیار بسیار جالب و بسیار بسیار قدیمی پیدا شده است. وادی کلت، باز هم، یکی از مسیرهای اورشلیم به اریحا است. در امتداد آن وادی کلت، صومعه سنت جورج است، که ظاهراً الیاس هنگام فرار از دست اخاب و ایزابل به آنجا پناه برده است.

هنوز هم یک صومعه فعال است. من چندین بار به آنجا پیاده‌روی کرده‌ام و از این مکان زیبا بازدید کرده‌ام. در نهایت، به دره ریفت یا دره اردن می‌رسیم.

و دوباره، این مکان اریحا است. این نمایی از اریحای عهد عتیق به سمت شهر مدرن است. و چرا آنجا اینقدر سرسبز است؟ خب، شما بهار الیشع را دارید.

این [زمین] فقط مقدار بسیار زیادی آب را پمپاژ می‌کند. و از زمان‌های بسیار قدیم، از دوره نوسنگی تا به حال اریحا نوعی باغ در بیابان بوده است. و در هر کجای دره اردن، در هر کجای سرزمین مقدس، اما به ویژه در دره اردن، اگر بتوانید آب را به معادله اضافه کنید، به معنای واقعی کلمه می‌توانید هر چیزی را پرورش دهید.

و همینطور هم هست. تا زمانی که آب داشته باشند، می‌توانند محصولات فوق‌العاده و باورنکردنی از میوه سبزیجات، خرما، انجیر و غیره پرورش دهند. این یک تصویر بسیار قدیمی از تل اریحا، کوه اریحا، محل عهد عتیق در اینجا است.

این شهر، با ۱۴۰۰ فوت پایین‌تر از سطح دریا، هم قدیمی‌ترین و هم پست‌ترین شهر روی زمین است. و باز هم، آثار دوره نوسنگی پیش از سفال در آنجا باقی مانده است. باز هم، نمای هوایی از شهر عهد عتیق.

در مقایسه با شهر امروزی بسیار کوچک است، شاید نه هکتار مساحت داشته باشد، اما در دوران عهد عتیق شهری بزرگ بوده است. و این همان چیزی است که فرض می‌شود در زمان فاتحش، زمان فتح اسرائیل، به نظر می‌رسیده است. می‌توانید خندق را که کاتلین کنیون، باستان‌شناس مشهور بریتانیایی که در دهه ۱۹۵۰ اینجا را حفر کرد، در اینجا حفر کرده است، ببینید.

و از طریق آن خندق، او تمام لایه‌ها، تمام لایه‌های مختلف شهر را از بالا تا پایین شکافت. وقتی در مورد کتاب یوشع صحبت می‌کنیم، بیشتر در مورد اریحا صحبت خواهیم کرد. اریحای عهد جدید در مکانی متفاوت، دوباره، در امتداد وادی کلت، یک کاخ حشمونایی بود که دوباره توسط هیروودیس بزرگ و تزئین شد.

و شما این بلوک‌های دیواری بسیار منحصر به فرد، متمایز و لوزی شکل را می‌بینید. به آن اوپوس رتیکولاتوم می‌گویند. وقتی آن را در سرزمین اسرائیل، سرزمین مقدس می‌بینید، متوجه می‌شوید که باید هیرودیان آن را ساخته باشند، زیرا یکی از نشانه‌های معماری هیرودیان آن اوپوس رتیکولاتوم بود.

خب، نیمی از این کاخ در یک طرف وادی و نیمی دیگر در طرف دیگر آن قرار دارد. در مورد زندگی مجلل در دوره عهد جدید صحبت کنید. باورنکردنی است که آنها چه داشتند و با داشته‌هایشان چه می‌کردند.

من دکتر جفری هادون هستم در تدریسش در مورد باستان‌شناسی کتاب مقدس. این جلسه ۶، عرصه جغرافیایی، بخش ۲ است.